

ÚSTAVNÍ SOUD

JOŠTOVA 8, 660 83 BRNO

Pl. ÚS 29/20
Pl. ÚS 44/20
Pl. ÚS 59/20
Pl. ÚS 74/20

Vážený pan
Mgr. David Zahumenský
advokát
tř. Kpt. Jaroše 1922/3
602 00 Brno

V Brně dne 28. května 2020

Vážený pane magistře,

obracím se na Vás bezodkladně tak, jak se to zejména v této době od Ústavního soudu požaduje a jak si i Vy sám zasloužíte. Konstatuji současně, že jsem se stal, na základě příslušného interního přidělení, soudcem zpravodajem ve věcech výše označených. Jména Vašich klientů v této souvislosti neuvádím, neboť Vy sám za ně žádáte ve všech případech o zachování anonymity.

Občané, kteří jsou nespokojeni s politickým děním, se mohou v některých jiných zemích obrátit na tamní ústavní soudy i nejvyšší soudy dokonce sami. Mohou podat tzv. actio popularis, tedy lidovou žalobu. Vysokým soudům mohou psát právě ti, kteří se cítí být občansky zasaženi akty veřejné moci a považují za svou povinnost poukázat na ohrožení ústavního pořádku. To třeba i tehdy, když se sami nestali bezprostředními adresáty rozhodnutí nebo zásahů veřejné moci, jež považují za škodlivé. Institut lidové žaloby dosud český ústavní pořádek ani právní řád obecně nezná a podle zákona o Ústavním soudu (č.182/1993 Sb.) nejsme oprávněni jako jeho soudci se podáními, která mají povahu lidové žaloby, v rámci řízení před Ústavním soudem zabývat a rozhodovat o nich.

V úvodu svých podání říkáte za své klienty, že jste se spoléhali na Ústavní soud jako na „poslední brzdu zdivočelé moci“, která má zachránit, aby se v této zemi dalo žít, a odkázat veřejnou moc tam, kam patří. Expresivně apelujete: „Prosíme Tě naposled, Ústavní soude, vrať nám základní práva.“

Struktura Vašich svou podstatou shodných podání čítajících 70 stran je jasná. Obsahuje několik desítek požadavků zásadního rázu, rozčleněných na další body. Věcně se jedná o požadavky přezkumu společenské smlouvy, dodržování práva na informace, práva na podnikání, náboženské svobody, práva na zdraví i respektování soukromého a rodinného života. Zejména výkonné moci, především vládě, vytýkáte ohrožení podstatných náležitostí právního státu, žádáte rozpuštění Poslanecké sněmovny, zachování práva na příznivé životní prostředí, dostatečnou podporu podnikatelům,

odstranění budoucího zadlužení i ohrožení seniorů, zachování svobody pohybu. Tyto všechny požadavky, ač byly zajisté motivovány vyhlášením nouzového stavu a současnou situací ve společnosti, dalece přesahují rámec jak obvyklé ústavní stížnosti, tak pravomocí Ústavního soudu obecně. Požadujete vlastně po Ústavním soudu přímou garanci celkové reformy společnosti. Tento požadavek se pak promítá v závěrečném návrhu (petitu) Vašeho podání, kde se má vyjádřit, čeho se stěžovatelé domáhají; tam se však obecně odkazuje na porušení předtím vypočtených závazků státu a požadovanou deklaraci téhož Ústavním soudem s tím, že to vše má Ústavní soud „zakázat České republice a jejím orgánům“.

Jeden z otců americké demokracie Alexander Hamilton napsal ve svém proslulém Listu federalistů č. 78, že soudní moc nemá ani meč, ani měšec s penězi, neovládá bohatství společnosti a nemůže přijímat účinná rozhodnutí bez podpory mocí ostatních. Tyto teze platí pro americký federální Nejvyšší soud a platí i pro český Ústavní soud, jenž je v obdobném postavení. Ústavní soud má jen ty pravomoci, které mu svěřila Ústava; nemůže činit tzv. politická rozhodnutí podle čl. 6 Ústavy, jež jsou vyhrazena zejména zákonodárným sborům; může zajisté rozhodovat o mnoha oblastech společenského života - a v případech některých (dílčích) mocenských zásahů zapovědět pokračování v nich. V žádné ze situací, v nichž vykonává své pravomoci, však nemá poslední slovo. Mezeru vzniklou zrušením zákona nebo jeho části musí zaplnit Parlament. Po zrušení soudního nebo správního rozhodnutí Ústavním soudem se pokračuje v řízení u soudních či správních orgánů, která vedou zase jen ony, jakkoli jsou podle čl. 89 odst. 2 Ústavy vázány tzv. nosnými důvody rozhodnutí Ústavního soudu. Ústavní soud se tedy nemůže stát takovým aktérem společenského dění či dokonce politického soupeření nebo užívání politické moci, jak byste si chtěl představit Vy i občané, kteří Vás podpořili a které nyní zastupujete. Shrnuto, Ústavní soud nemůže a nesmí být vtažen do politické soutěže.

Vážený pane magistře, přeji Vám, Vaším blízkým i občanům, kteří Vás podpořili, hodně sil a vytrvalosti v boji o kultivaci občanské společnosti ve směru náležitého uplatňování vlivu na politickou, resp. mocenskou scénu. Dovedu pochopit intenzitu nespokojenosti, kterou ve Vás současné společenské dění může vyvolávat. Vaše podání, adresovaná Ústavnímu soudu a sepsaná v zastoupení tamtéž uvedených občanů, jsem však povinen podle ustanovení § 41 odst. 1 písm. a) zákona o Ústavním soudu již jako soudce zpravodaj plenární věci odložit, neboť se podle jejich obsahu zcela zjevně o řádné návrhy na zahájení řízení před Ústavním soudem nejedná.

Ludvík David, v. r.
soudce zpravodaj

Za správnost vyhotovení: Ivana Šmerdová